

ELS QUINTOS DEL 61

Un cert dia, Agustín Ferreres, José García, Tomás Barreda i alguns més, van tindre la idea de reunir tots els quintos i quintes de l'any 1961, és a dir, els nascuts el 1940.

El primer pas fou anar a l'Ajuntament per traure un llistat de tots i així poder avisar-los. Després de fer dues reunions van quedar en celebrar una festa

el 17 d'agost amb els següents actes:

- * Reunió a la plaça a les 18 h. Llançament d'una traca.
- * A les 18.30 h., missa al Calvari.
- * Sopar a ca Alicia, al carrer.
- * Ball fins la matinada.

Al ball tocaren Manolo el Carreter (quinto també) l'orgue, i Herminio Boix (la seua dona era quinta) l'acordiό. La Festa va acabar amb el Ball de Plaça i traca final.

Comentant tot açò, vaig preguntar quina diferència poden observar entre ells i els quintos d'ara... "aleshores les quintes no participaven en res del que era la festa -comenta Pepe Belluga- ja que no era costum. Però les principals diferències són que arreplegàvem pocs diners, perquè no n'hi havien, que pegàvem la volta a peu pels masos, que no teníem tants cocts, ni cadafal, etc". i Gostinet de Traiga diu "e'n recordes d'allà del Masde

Rosca..." i Pepe Belluga continua: "... ja ho crec!, nosaltres anàvem mas per mas amb l'acordiό. On paràvem féiem ball i acudien totes les xiques del voltant. Després, a dormir en un paller (si podies) per continuar la mateixa marxa l'endemà. La volta es vivia així molt més. A la Partida de Baix vam dormir al Mas de Rosca i al Mas dels Calduch a la Partida de Dalt. A la Coloma i a les Talaes, com que ja n'hi havia poca gent, no hi vam anar. Recordo com a la casa Bosch (P. de Baix), la mare de Juanito va matar un tito, va traure vi de la bóta del racó, melons de la collita i pastes. Va ser una xalera. D'allí vam anar al Mas de Rosca que deies tu".

Gostinet comenta que, per recordar l'esdeveniment d'enguany, van fer unes samarretes blanques amb un rètol que diu "L'any de la fam". Això fa referència a l'any que van nàixer (1940), només acabar la guerra, és a dir... fam. "Vull que quede constància -diu Gostinet- que dels 57 quintos en queden 51 i que en la missa que es va fer el dia de la festa es va mencionar als que faltaven. Ara, tots els que ens vam reunir, vam sentir l'emoció de retrobar-nos i recordar anècdotes i successos amb harmonia i amistat".

